

Profesor Claude Kaspar – priateľ Slovenska a osobnosť na ktorú sa nezabúda

Profesor C. Kaspar /1931/ absolvoval štúdium hospodárskych vied na univerzitách v Berne/Švajčiarsko a Kolíne nad Rýnom/Nemecko. Vedecko - akademickú hodnosť Dr. rer. Pol. Obhájil na Univerzite v Berne roku 1956.

V rokoch 1957 až 1966 pracoval v podnikoch železničnej a lodnej dopravy. Roku 1964 sa habilitoval na docenta na Vysokej škole v St. Gallene /dnes Univerzita/. Roku 1967 sa stal zástupcom riaditeľa a roku 1969 riaditeľom Inštitútu pre cestovný ruch a dopravu na Vysokej škole v St. Gallene. V roku 1969 bol vymenovaný za mimoriadneho profesora a riadnym profesorom pre cestovný ruch a dopravu na Univerzite v St. Gallene sa stal roku 1973. V rokoch 1978-1986 bol prorektorom Univerzity v St. Gallene. V rokoch 1984 – 1993 bol hosťujúcim profesorom na Univerzite v Innsbrucku/Rakúsko, kde prednášal politiku a plánovanie cestovného ruchu. V roku 1993 bol vymenovaný za honorárneho profesora pre cestovný ruch na Technickej univerzite v Drážďanoch/Nemecko a v roku 1995 za honorárneho profesora na Vysokej škole pre obchod, hotelierstvo a cestovný ruch v Budapešti/Maďarsko. Od roku 1997 bol emeritným profesorom na Univerzite v St. Gallene. V rokoch 1974 až 1994 bol prezidentom prestížnej Medzinárodnej asociácie vedeckých pracovníkov cestovného ruchu AIEST so sídlom v Berne.

Profesor C. Kaspar sa stal pokračovateľom švajčiarskej klasickej školy cestovného ruchu, ktorej základy preložili profesori K. Krapf a W. Hunziker. Ako docent a profesor na Univerzite v St. Gallene/Švajčiarsko tvorivo rozvíjal makroekonomickú i podnikovohospodársku teóriu a metodológiu cestovného ruchu z hľadiska potrieb rýchlo sa rozvíjajúceho švajčiarskeho a európskeho trhu cestovného ruchu v druhej polovici 20. storočia. K jeho vedeckým zásluhám patrí najmä uplatnenie systémovej teórie v cestovnom ruchu a uplatnenie St. Gallenského konceptu manažmentu v cestovnom ruchu. Ako autor a spoluautor publikoval sedem knižných prác, vydal 50 zväzkov St. Galler Beiträge zum Tourismuswirtschaft a 17 zväzkov Jahrbuch der Schweizerischen Verkehrswirtschaft. Publikoval vedecké state a články vo vedeckých a odborných časopisoch.

Na Slovensku vyšli vďaka jeho veľkorysému prístupu v preklade dve knižné práce, a to Základy cestovného ruchu /Banská Bystrica: Trian 1995/ a Úvod do manažmentu cestovného ruchu /Banská Bystrica: Trian 1995/. Publikoval aj na Slovensku.

Profesor C. Kaspar sa osobne pričínal o vytváranie podmienok pre urýchlenie transferu poznatkov o fungovaní trhového hospodárstva v podmienkach cestovného ruchu na Slovensku. V rámci Programu pomoci švajčiarskej vlády pre cestovný ruch, ktorého hlavným cieľom bola rekvalifikácia učiteľov škôl pripravujúcich absolventov pre cestovný ruch a hotelierstvo, tvorba regionálnych organizácií cestovného ruchu a audit kúpeľníctva na Slovensku. Na základe úspešnej realizácie Programu pomoci, na ktorého plnení sa podieľala Katedra cestovného ruchu a spoločného stravovania Ekonomickej fakulty UMB sa v roku 1993 dohodlo na pokračovaní spolupráce založením Slovensko-švajčiarskeho inštitútu pre ďalšie vzdelávanie v cestovnom ruchu. Prípravné práce vyústili do založenia inštitútu v júni 1994 a 13. septembra 1994 bol inštitút oficiálne otvorený za účasti prof. C. Kaspara a ďalších hostí. V roku 1997 zmenil inštitút svoj názov na Slovensko-švajčiarske združenie pre rozvoj cestovného ruchu. Od svojho vzniku realizuje najmä vzdelávacie aktivity, pozornosť venuje poradenskej a vydavateľskej činnosti a organizovaniu odborných praxí študentov a mladých pracovníkov vo Švajčiarsku.

Vedecká rada Univerzity Matej Bela ocenila osobné zásluhy profesora C. Kaspara o realizáciu a úspešné završenie Programu podpory švajčiarskej spolkovéj vlády transformujúcemu sa hospodárstvu Slovenskej republiky, jeho erudíciu a medzinárodnú autoritu vedca, predstaviteľa švajčiarskej školy cestovného ruchu a dlhoročného prezidenta Medzinárodnej asociácie vedeckých pracovníkov cestovného ruchu AIAEST udelením čestnej vedeckej hodnosti doctor honoris causa UMB.

Navždy nás opustil v roku 2004. Po zmene spoločenského systému v roku 1989 bolo len málo takých otvorených a priateľských odborníkov a priateľov, ktorí nezištne podali pomocnú ruku na spoluprácu.

Prof. Ing. Marian Gúčik, PhD.